

[Kirsten Jacobsen]

Når man ser på tallene – men det kan jo ikke nytte noget i en kort bemærkning – så taler de deres tydelige sprog. Som en meget højstående færøsk mand fra administrationen, som blev pensioneret for to år siden, skrev i Week-endavisen for to uger siden: Det, der er brug for, er myndig og kyndig hjælp fra Danmark, og det drejer sig ikke om penge.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Hr. formand! Jeg må sige, at jeg også kendte den mand, som fru Kirsten Jacobsen refererede til, dengang han arbejdede i administrationen. Og jeg må sige, at han har ændret sig gevaldigt siden dengang; han havde helt andre anskuelser som offentligt ansat.

Det er glædeligt, at fru Kirsten Jacobsen er ved at forstå Færøerne i en anderledes sammenhæng, end de kaotiske udfald for nogle måneder siden og helt op til dette sidste besøg på Færøerne i hvert fald syntes at betyde. Men jeg er bange for, at det bliver vælgerne, der kommer til at bestemme, hvordan det næste Lagting og landsstyre ser ud. Og den valgproces, som vi er vant til på Færøerne, må gå sin gang, og vælgerne skal nok få en chance for at bestemme, hvem de synes bør fortsætte i politik og hvem ikke.

Men Peter Andersen-udvalget har ikke forstået meget om Færøernes genopretning. Det anbefaler faktisk en nedbrydning ved højere skattetryk, og hvis denne rapport implementeres, er det dødsdommen over Færøerne, som vi har kendt vort elskede land. Udvalget accepterer nemlig en fortsat stor ledighed og endda en udvandring, og denne fremtidsudsigt er alle færingers inderligt imod.

Hvor mange mennesker kan Færøernes fiskebestande brødføde, spørger nogle. Svaret er meget afhængigt af, hvor meget det koster at forarbejde fisken til eksport, og hvor forældet den er. For 40-50 kr. i timeløn føder fisken i hvert fald dobbelt så mange mennesker som for 80-90 kr. i timen, og hellere lav løn med lav skat end høj løn med høj skat. Færøernes største problem er et omkostningsniveau, som hverken en madvareindustri på Færøerne eller andre steder kan tåle.

Formanden:

Jeg vil godt give den orientering, at det er

hensigten at holde en times pause omkring klokken halv syv. Det præcise tidspunkt afhænger lidt af, hvor langt vi kommer i debatten, men det er altså omkring klokken halv syv og en times pause.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Der er ikke nogen forskel på det, jeg har sagt om den færøske bankkrise før, og det, jeg har sagt i dag. Der er ikke nogen forskel på, hvad jeg mente der var i vejen for tre måneder siden eller den sorte 6. oktober, og hvad jeg mener i dag.

Jeg mener, at hovedansvaret ligger hos en uansvarlig politisk ledelse på Færøerne. De danske regeringer, både denne og den tidligere, har været medansvarlige ved ikke at sige fra. Dernæst fortsætter man også i dette års finanslov med et uansvarligt overforbrug, som der ikke er råd til med den krise, som Færøerne er i.

Men det behøver jo ikke at betyde, at jeg ikke kan være enig i den anskuelse, som hr. Breckmann har med hensyn til monopoliseringen af fiskeindustrien. Det er jo fuldstændig forrykt at tænke sig, at en fiskerivirksomhed, som har det godt, og som har overskud, bliver tvunget ind i denne centralistiske ordning med en trussel om, at ellers bliver kassekreditten sagt op på mandag. At vi skal bruge danske penge til at hjælpe dem, der er i nød, er i orden. Men at vi skal tvinge nogle, der ikke har behov for det, er fuldstændig hul i hovedet, men det gør man! Man sender en fin telefaks med følgende ordlyd: Hvis I ikke skriver under på papirerne, er jeres kassekredit opsagt på mandag! Og det kan man gøre, fordi man har et bankmonopol.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Der er to ting at gøre på Færøerne bortset fra at sælge filetfabrikkerne væk fra monopol-selskabet:

For det første er det fuldstændig uacceptabelt, at man i 1993, efter at Berlinmuren er faldet, nu på Færøerne skal lægge en jernring omkring hele vores hovederhverv i et fordækt forsøg fra bankernes side på at sikre sig renter dette århundrede ud med pant i fiskeressour-